

F O A I A

pentru

MINTE, AMINA SI LITERATURA.

Nr. 8.

MERCURIU, 22. FEBRUARIE

1856.

SCIENTIELE LA ROMANI.*)

1. Poesia.

Cea de antană cale la cultură romanilor în scientie a asternut o poesiă și mai de antanu poesiă dramatică. Teatrulu a fostu de tempuriu forte cunoscut la romani. Elu a fostu adusu de în Etruria, și introdusu că unu midi-locu impicatoriu de diei, atunci candu după morțea lui Camilu, cium'a seceră într'unu modu insioratoriu în Rom'a. Înse acestu teatru la începutu a fostu tare miserabil. Elu costă numai de într'unu feliu de pantomime, între cari se cantau nesce viersuri improvizate ce conținean batu-jocuri asupra unor persone. Aceste viersuri se numiau *Fescenii*; ér autoriu loru eră teatralistul-historio-insusui.

Dupa acesta teatru primitivu a urmatu altul costătoriu de în nescari poesie ce aveau feluri cuprensuri, în formă unui quodlibet de astadi, și se numia satyra. Asemenea acestuia a fostu mai tardie comedie sau fabula attelana numita, unu feliu de scenă mascata, în care se produceau nesce bucati satirice de unii jurni romani în vechi'a limba osciça. Asta forma de teatru a tienut la romani multu, și mai tardu inca se producea între spația-le biicatiloru regulate. Aci vene de a însenă, cumu că cea de antană buçata teatralica regulata a scris'o M. Liviu Andronicu. Bucatiile cele regulate s'au numită apoi dialogi, diversibla, pre între cari se amestecau cantica, de unde producatorii s'au numită cantores. Dupa Liviu apoi au escelatu mai multi intru scrierea statutu a comedielor, catu și a tragedielor

pr. Cn. Nevin, Marcu Pacuviu, Liciniu, Ceciliu, etc., pre cari toti se vedu ai fi intrecutu umbriantul M. Acciu Plauto, și cartagineanul P. Terentin, carele a morit in anul urbei 600.

Naratiunea poetică au capetatu unu cultivatoriu activu pre C. Valeriu Catulu contemporanul lui Cicero, nascutu in Verona. Acestu maestru alu unei simplicitati elegante a scrisu mai multe naratiuni poetice in cea mai frumosa etate de auru. Lui iau urmatu cu prestantia P. Ovidiu Naso, de in ale carui numerosa opuri, aci se tiene metamorfosea, alu carei pretin e cunoscutu. Lui Ovidiu contemporanu și competitoriu în acestu feliu de poesia i-a fostu Cornelius Severus, dela care a ramase poesiă Actona, și mai multe fragmente, între cari eminează: morțea lui Cicero. Aci se numera si autorii oratunilor panegirice ad Messalam si ad Pisone. Totu pre acesta eale a mai pasit inca Claudiu Claudiu, aproape de apunerea poesiei latine, pre tempulu lui C. Teodosiu și a fililoru lui, alu carui opu: Raptulu Proserpinei e mai de frunte etc.

Poesia didactica, precum se spune, a avutu unu poetu bravu pre Q. Enniu. Celu mai vechiu ince poetu in genulu acesta a fostu F. Lucretiu Caru, ale carui 6 cărti de natura rerum le a indereptatn Cicero, carele inca s'a eserçitatu în acesta specie de poesia. Ci cu multu mai însemnat pentru noi sunt de într' aceste georgica lui Virgiliu si doctrina lui Oratiu de arte poetica. Poesia satirica, carea a fostu o proprietate a Romei a avutu mai multi autori. Inca in a. u. 620 a scrisu C. Lucretiu unu equito (cavaleru) romanu mai multe satire, ale caroru fragmente le aflamu între opurile celor mai vechi poeți latini. Intre scriitorii satirilor se numera

*) Probe de limba după Gramatică și ortografa lui T. Cipariu.

si Cato Censoriu, precum si M. Terentiu Varo, cestu de in urma a scrisu o specie de satira propria, in care a mestecat versuri cu prosa la olalta. Mai tare inse a redicatu acesta arte Horatiu Flacu, atatu pre in desteritatea sa la intorsaturi si alusuni, catu si pre in elegant'a cea ne maiestrata ce a sei iutu se de opurilor sale. A. Persia a scrisu mai piscatoriu si mai oscuru, dupa cumu cerea tiran'ia tempului seu suptu Tiberiu; de aceea sa tirele lui abia se potu lege fora comentariu. Toem'a asia de intunecosu, ci mai pucinu elegantu a scrisu Petroniu Arbitru cunoscutulu seu satyricou, in care su nume de Trimachio descrie nebuniele imperatului Claudiu si ale Mesalinei lui, preserate eu cea mai iute si mai piscatoria sare. Alu treile locu la cuprende Decimu Iuniu Iuvenale, care a traitu dela Nero pana la Traianu, ci stilulu acestuia e cu multu mai de diosu ca alu celor de antanii. Aci se tiene si poetis'a Sulpicia, care si a scrisu eclog'a ei pre tempulu candu Domitianu esilá filosofi din Roma cam pre la a. 90 dupa Chr.

Poesi'a lirica. Romani ne arata o multime de poeti lirici pr. Casiu, Bassa, Bebiu, Stetiu Papinianu, Vestritiu Spurina, Septimiu Severu. Inse numai doi sunt ale caror opuri le potem judeca, catu au inaintat si in acestu genu de poesi'a Valeriu Catulu si Oratiu Flacu. Acestu de in urma merita aci tota lauarea a minte, ca-ci odede lui impreuna sublimitatea si viosimea cu cea mai mare curatia a spresiunilor si o puritate alessandrinica. Si, si atunci candu poetulu se lingusiesce inca se arata maretii, si, si bucatile cele aruncate i arata plecarea intru alegerea planului seu celui sau. Elegia. Dupa poesi'a lirica; e cea elegica, care preste tote pestesce mai multa elegantia. Si acesta inca sú cultivata de catra Romani in celu mai inaltu gradu, facandui inceputulu Catulu au continuat mai multi acesta cariera, pr. Cn. Cornelius Galu, Albiu Tibulu, Sestu Aureliu Propertiu, si P. Ovidiu Naso. Ovidiu si Propertiu au mai adus la acesta poesi'a Eroidea, ca una ramu alu elegiei. Pre cari totu in acestu ramu i-au urmatu: Aulu Sabinu contemporanulu lui Ovidiu.

Bucolicile, si fabulele esopice. Characteriulu si geniulu poeticu alu scriitorilor romani se manifesta destul pro in frumoseti'a la care ajunse poesi'a elegiaca, cultivata de insii. Acelasi se manifestau in toem'a si prin cultivarea poesiilor bucolice, si a fabulelor esopice. Ambe aceste

genuri inse convenu mai multu cu naivitatea cea maiestrata a grecilor, de catu cu infrumusetarea cu care romauii erau dedati asi imbraea opurile sale. Bucolicile lui Virgiliu se asémena mai multu celoru alte opuri ale lui de catu opurilor grecesci de acésta calitate. Fedru dede fabulelor esopice totu ce se asteptá dela tempulu celu de auru alu scientieloru ce domnia sub Augustu imperatulu romanilor. Ci elu avu prea pucini intre romani, bá nece cetim' undeva cumu ca acestu fel de poesi'a se sia fostu romanilor prea placuta. In sec. IV. fece Sestu Rusu Avienu a traducere a fabulelor acestor'a; si se dice ca ar fi mai facutu inca si ultimulu imperatu Romulu Augustulua mai tardiun asemenea in metru.

Epigram'a. Glumele cele spirituose si sarate le erau forte placute romanilor. De aceea astiam o multime de scriitori romani, cuprendienduse cu compunerea loru. pr. Valeriu Catulu, Maecenas, V. Martiale, imperatulu Arianu, si Ausoniu. Intre cari inse a escelatu mai tare Valeriu Martiale ispanu de nascere si amicu alu lui Pliniu celui teneru, dela care si avemu 14 carti de epigrame. Ale celor mai multi au peritu, unele se asta de nu li-se scim autorii. Unu grumuru (cumulus) de epigrame se asta in nesce colectiuni anumite suptu nume de colecta Virgilii, Ovidii etc. si suptu priapeia, precum si pre intre opurile altoru poeti mai mici din colectiunea intrepresa de Petru Burmann.

Dupa P. B. si M.

(Va urma.)

КОВЪНТЫЛ ДОМНЫЛЫ ҰБІЧІНІ

Ростітъ да докторътаре азі loan Boineckъ че с'ақ фъкътъ да Парисъ да дынтирилъ
Пер да Шеъз.

„Презимъ тоги азі азгитъ, донни мей, D. Boineckъ, кандасъ да торшылътъ де о дыдоитъ воаль, еспрімъ допінда къ ръмъшіделе сале тарітоаре съ фіе транспортате да Парисъ ші при дылгріжіреа амічілоръ сей, съ фіе депдес да ачестъ пъмълтъ сакръ ал Франци; еа есте вълъ ка ші сіазда ипсі таше.

„Ачеаста віне de аколо, къ фіекаре Ромънъ аре дозе патрі: дылъ Ромъніа, ш' апои Франция. а къреіса онын же гългъште, кеэр шъскынде.

„Фіє'мі dap ієртатъ, ка Франческ спі ка
змінъ, съ даз ші ез таїтта отаці ачесті тор-
штьтъ.

„Ез из въ воів ворві de калітъділс ачелъ;
че елъ въпріnde дп сінзъ сев, елъ фп къпоскетъ
де чеі шаі твлді дінтре dsmneавоастъ ші афаръ
de ачеаста, п'аші потеа адъоце пітінъ ла къзві-
теле че агі агітъ.

„Елъ джі ізві патріа са аша de твлтъ, к'ар
оі вртъ съ тръясъкъ центру дънса дп орі
че джпреітъръ, ші пре копії сеі п'нь ла
тоаръ.“

„Ачесте къвінте сінзъ ка о пресиіртаре а
зієдії ші а сімтіментілоръ сблетеві лаі Вой-
веска.

„Ші ез амъ кълнатъ пе ачелъ п'ньпть патадъ
ал есілатві, че елъ п'аз п'яттъ а'л реведea, —
ші пре каре dsmneавоастъ domplor 'л веді ведea.
— Ачестъ Ромъніе, аша de фръстоась ші аша de
шепорочітъ, са есте асемпенеа флівілві каре о
длріреазъ. — Чине аз вътъ din апеле сале п'я-
се маі дасе: чыз че аз фостъ сінзъ ка сімті-
чіе de не п'ньпть ві, трэхіе съ тоаръ. — Ез
амъ къпоскетъ ш'аінз ізвітъ пре ачеастъ соръ
dndenртатъ а дъреі тел, п'ръсітъ дп тіжло-
ни варварілоръ, на поетъ романъ але кървіа ле-
хенде еа аз пастратъ, ші каре п'стреазъ пе din
коло de Карпагі спіртъ ші традиціе Франчіе і
Ама фостъ фадъ ла кінтріле сале дась че аз ві,
еатъ запъ тошевіа трізмфъ сев, амъ п'тератъ ла-
зітеле ші рапеле сале; дисъ тогъ одать, амъ
възгітъ кътъ еперціе, кътъ ръздаре дп орі че
веноіе; кътъ девотамътъ ші маі ка сантъ кътъ
кредінгъ аре еа. Еатъ пеперъ че дндръспесаа а
въ ворві деспре вітторіз, аіче дп фада ачесті
шорштътъ, ші стргіз din адъпкъа дзререі ш' ап-
рерілоръ тел de рез кътъ ачелъ че ва съ вѣ
фіе ръпітъ центру тогъ deавна:

„Ръпосаа дп паче сблетете роітъпескъ-
воіпделе тале се ворві джилімі прекітъ с'аі дж-
илітъ воіпделе тале челе de не връшъ щч. Дп
френтате вътре Boineskъ ші Бълческъ —

Din Стюа Dzпъртъ.
Реподесаа din „Zimvaz.“

Алъ къвінте алъ Roseti се маі дінѣ ла ачестъ
ацеаста ші зпеле алъе решасоръ не зісъ дз-

п'ялікъ. — Сас маі п'ялікагъ ші сокотеала зондъ
весерічі рошъленіті din капітала Париж, прозе
ші п'ямеле патріоділоръ карій аз контрівітъ д-
жншпареа стъреі ачесті весерічі.

Bezi тогъ ако...

ПОЛДОРЪ III МАРИАНА.

(D. Alion.)

Раха чеа de прімъ вέръ

Песте къмпакрі осчіла,

Ші 'л крепскавіл de сéръ

Мії de флорі се ресеъда,

Да къмпіа дпвергітъ

Догжна din кандъ дп кандъ

О кантаре регшітъ

Греизпілз трешіржандъ,

А патрепі десфътаре

Бржнда съ гвсті ліштіті,

Есъ doi тінperi ла прімларе

Піотре аркірі дпфдорігі,

Коло's лінка ка терасъ,

Ла ісворз еі се опресиа,

Зіде-одатъ іші жрасъ

Аморз веңкіт ші фръдескъ,

Флорічезеа розате

De-алъ ісворзлі цектаре

Оенпърта пріп свавітате

Вер че гріце ші ашара,

Філоміла маі de ваде.

Din ръсозі пітторескъ,

Амъдеа ага din каде,

К-ал сес къмпека дпфрескъ

Джамлітаді песте тъсъръ

Де чеат рах ка лінш шертири,

Піотрі de пот се жэръ

Не аз черглікі ахтъ.

Маріана вълчіоръ

Мітпревпъ дѣъ флорі,
Ші ле-арвікъ дѣъ вълчіоръ.
Съ пятеаскъ ка езорі.

Данда апеі ле съспіне,

Еле погъ дѣпъ плаќ;
Дар' дѣъ вале че ле віне?
Дна д'алта се десфакт.

Копіліца къ дэрере

Стрігъ сквітпвлі ізвітв:
„Аі възгъ, къ-о флоре пере,
Двиъ че са деспърдітъ?“

„Еагъ, коло'п чеа ваде“

Zice тінервіл doioсv,
„С'орв зпі пе алъ нале,
Мітр'впз локъ ші май фрътосв!“

Есте дѣъ, треі квінте,

Респікате къ твлтв форз,
Ле дінік копіла 'п мінте,
Квіткандв десв л'ачелв локб.

Шеасъ л'єпі авіа трекръ

Ші пе тінерв л'ав кіштатв,
Съ іса парте къ браввръ¹
Ла-впз ресвоів фіорікошатв.

Ель въ грез се деспърдеште

Де копіла, ч'а ізвітв,
Каре п'ажице шілв жълештв
Din тінвтвіл ч'а порпітв.

С'єра в'їндв пе черв апнє

Raza с'орелві фрътосв,
Версе порії плоіе, твне,
Еа пе dealв с'аптерне жоєт.

Ші къ цепеле скылдатв

Міт с'єспінрі къ амарз
Міт аптеантъ ка н'впз фрате
Din ресвоівлв челв варварв.

Весчезітъ ка п'о флоре,

Каре т'омпа о-а врътматв,
Еа се тськъ пе пічіоре
De п'ажисъ твлтв ші de офтатв.

Превъзмандв, къ о съ тόръ,

Се черв пекоптепітв,
Съ о д'вкъ ла вълчіоръ,
Ende „Флореа а перітв.“

Аколо de с'єпъраре,

Еа пе таля а лешінатв,
Ш'впз жоцерв пріп съртаре,
De віеадъ о-а скъшатв.

Жоев жи л'юка чеа фрътосв,

Ла ісворвлв къ doi tei,
С'єт о в'єбръ рекорбс

Dorme 'п паче корпвлв ei. —

Двиъ кътева л'єпі віне

Дела б'ст-ал ei ізвітв,
Ші 'птр'е л'єпте къ с'єспіне,
Міт д' с'єлегвлв руцітв. —

Астфелів, деакъ к'єда с'орте

Н'в'ї зпіце пре п'їтжатв,
Еагъ, къ'ї зпіште-о т'орте
Ла фръдесквіл ворв т'ортжатв.

Bibliografia.

La Ліврарв Joh. Urban Kern. дї Бреєлав а
ешітв de квръндв зртътбреле скрієрі імпортант
пентрв пріпчіпате, а ле D. J. F. Neugebauer, фост
пеперал-копізм в ал Прасієи жи Молдова:

ПІДІЧНІАТЕЛЕ ДОНЬРЕІ

Скіде адзнате de кврінс історіко статістікв по-
літікв.

DIE DONAU-FÜRSTENTHÜMER

Gesammelte Skizzen geschichtlich-statistisch-politi-
chen Inhalts.

„Молдо ро'тънні с'єз ро'манні ші про-
те в'тора твлв р'есе скв.

„Die Moldau-Walachen oder Romanen und der
russische Schutz.

„Дескірепа Молдовеи ші Валахіеї edigisnea a II.“

„Beschreibung der Moldau und Walachei.

Zweite Ausgabe.

Edigisnea ші тінвізат в'ї

ІОАНЕ ГОТТ.

Редакторв респівзъторів

ІАКОБ МОРЪШІАН